

Чорноморські дельфіни

Підготували учні 8-А класу
М.Гаврилюк, В.Фищук, А.Печерська, М.
Крантова

Е.Суха
2012

*Нажаль, дельфінів у
Чорному морі
залишилося
катастрофічно мало, в
останнє десятиліття
знищили майже 6 млн
особин. Чисельність
дельфінів сьогодні
нікому не відома.*

Дельфіни теплокровні і відносяться до класу ссавців. Вони народжують дитинчат і вигодовують їх своїм молоком.

У Чорному морі існує три види дельфінів:

- Афаліна
- Дельфін-азовка
- Дельфін-белобочка, або звичайний дельфін

Афаліна (лат. *Tursiops truncatus*) - найбільший вид дельфінів, самці цього виду важать майже 400 кг і до 3 метрів в довжину. Забарвлення сіре на спині і біле з боків і на череві з плавним переходом. Самка виношує дитинчат рівно рік і народжує їх раз на кілька років, досягнувши віку 6 років. Харчується афалін ставридою, камбалою, кефаллю і іншою рибою. Вчені дуже люблять вивчати саме цей вид, так як вони дивно товариські і цікаві.

Щовесни мігрує в Азовське море найменший вид дельфінів - Дельфін-азовка - (лат. *Phocoena phocoena*). Там вони розмножуються, щоб по осені знову повернутися в Чорне море. Дорослий дельфін цього виду сягає не більше 1,5 метра і важить приблизно 30 кг.

І останній вид - Дельфін-белобочка, або звичайний дельфін (лат. *Delphinus delphis*). Він дуже схожий з афаліною, але є відмінність у звичках і зовнішній будові. Ще він значно менше в розмірах, ледь досягає 2-х метрів. Досить рідко підпливають до берега, їм більше до душі відкрите море. Харчуються переважно хамсою і кількою.

Зараз всі види чорноморських дельфінів на межі зникнення, тому їх занесли до Червоної книги і намагаються обороняти. Між мисом Фіолент і мисом Сарич планується зробити заповідник для дельфінів, міжнародна наукова конференція схвалила цю ідею.

Природні вороги дельфінів

Дельфіни входять в раціон колючих акул-катрана .На доказ наводилися шматки дельфінячого м'яса і жиру в досліджених риб'ячих шлунках. Інший представник класу хрящових риб - скат-хвостокол, або морський кіт - також може бути небезпечний для дельфінів, особливо для афалін і азовок.

І все ж, куди страшніше живих ворогів, а тим більше фантастичних, буває сліпа стихія - будь то несподіваний мороз або лютий шторм.Страждання дельфінів від примх погоди не завжди приймають настільки очевидні катастрофічні масштаби, важливою причиною природної смертності азовок і афалін підвищену загибель новонароджених під час штормів, викликаних береговими бризами. Білобочки, за їхніми спостереженнями, знаходяться в більш виграшному положенні, оскільки на час розмноження відходять від берегів у відкрите море, туди, де влітку панують безвітряну погоду.

У Радянському Союзі дельфінів винищували. М'ясо цих ссавців йшло на консерви, а жир переробляли на мило. За рік відловлювали до ста сорока тисяч особин. В результаті, на початку дев'яностих афаліну, азовку і белобочку довелося вносити до Червоної книги. «Подробиці» продовжують серію сюжетів про зникаючі види. Вже рік в Україні заборонено забирати з берега навіть поранених дельфінів, але їх популяція все одно скорочується. Головними причинами є: промисел дельфінів, обмежена кормова база, забруднення моря та випадкове добування

Чорноморських дельфінів занесено до Конвенції про міжнародну торгівлю видами дикої фауни та флори, що перебувають під загрозою зникнення (1973). Промисел заборонено. Необхідно розробити національну та регіональну (міжнародну) програми для збереження китоподібних Чорного моря, створити систему моніторингу популяції, реорганізувати існуючі дельфінарії в центри реабілітації афаліни чорноморської.

На державному рівні чорноморські ссавці охороняються законами про тваринний світ і національні Червоні Книги, урядовими постановами і міністерськими розпорядженнями. Таким чином, існує чимало підстав для вдосконалення охорони теплокровних мешканців Чорного та Азовського морів. Згідно з законом, стан "червонокнижкових" видів підлягає моніторингу, який повинен забезпечуватися відповідними державними науково-природоохоронними програмами. В Україні пропозиції щодо національної програми збереження популяцій китоподібних були підготовленими ще у 1993 році, але впроваджуються вони й нині лише частково, переважно у рамках відомчих та ініціативних проектів.

Шкода дельфінаріїв

Дельфін не може жити без руху. У дикій природі звичайний дельфін пропливає в середньому близько 100 кілометрів, в басейні стільки не пропливеш.

На волі дельфіни живуть від 25 до 50 років. Самці косаток живуть 50-60 років, самки - 80-90 років. Більше половини дельфінів помирають протягом перших двох років перебування в неволі. Середня тривалість життя - 5 років. Дельфіни живуть сім'ями. При вилові для дельфінаріїв, деякі з особин через розставання з родиною вмирають від психологічного шоку. Ті, що залишаються живі, все життя пам'ятають і тужать за своїм близьким.

Дельфіни рухаються за допомогою ехолокації. У басейнах реверберація їх власних сонарів, що відбивається від стін, зводить з розуму деяких дельфінів.

Часті випадки самогубства дельфінів в неволі. Вони роблять кожен вдих усвідомлено. Якщо життя стає нестерпним, вони просто перестають дихати. У дельфінаріях дельфінів колять транквілізаторами і антидепресантами, щоб запобігти агресії тварини в зв'язку зі стресом.

У басейнах чистота підтримується за допомогою хлору, сульфату міді та інших їдких хімікатів, через це багато дельфінів плавають з закритими очима, отримують хімічні опіки шкіри.

Голод і зміст в самоті це звичайні види дресирування для дельфінів в дельфінаріях.

Дякуємо за увагу !

